

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **J.**, Z. č. X., Česká republika zastúpenej JUDr. Ľubomírom Müllerom, advokátom v Prahe, Symfonická ul. č. 1496/9, Česká republika, proti odporkyňi **Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o príplatok k vdovskému dôchodku, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2009, č.k. 5Sd/66/2007-35, na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2012, č. I. ÚS 463/2012-23, ktorý zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2012 sp. zn. 7So/147/2011 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa **je povinná** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 120,88 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Ľubomíra Müllera, advokáta v Prahe, Symfonická ul. č. 1496/9, Česká republika, vedený v Č., P. Č. v mene euro číslo X, IBAN: X, SWIFT (BIC): X, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 20. januára 2012, č.k. 5Sd/66/2007-35, zrušil rozhodnutie odporkyne zo 7. marca 2007, číslo X, ktorým navrhovateľke zvýšila vdovský a starobný dôchodok od 25. októbra 2001 podľa § 25 ods. 8 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení zákona č. 47/1991 Zb. a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne navrhovateľke priznal náhradu trov konania v sume 102,83 €.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa 13. marca 2009 odvolanie, ktoré vzala späť podaním, doručeným súdu 31. júna 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) uznesením z 27. júna 2012, sp. zn. 7So/147/2011 v spojení s opravným uznesením z 22. októbra 2012, sp. zn. 7So/147/2011, podľa § 146 ods. 2 OSP nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2011, sp. zn. ÚS III. 454/2010-26, ktorý v časti výroku o náhrade trov konania uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. augusta 2010, sp. zn. 7So/61/2009 v spojení s opravným uznesením z 11. marca 2011, sp. zn. 7So/61/2009, zrušil ako arbitrárne a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 12. decembra 2012, č. I. ÚS 463/2012-23, zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2012, sp. zn. 7So/147/2011 v znení opravného uznesenia z 22. októbra 2012, sp. zn. 7So/147/2011 z dôvodu, že došlo k porušeniu základného práva navrhovateľky na súdnu a inú ochranu, lebo k späťvzatiu odvolania odporkyne nedošlo z dôvodov, predpokladaných v § 146 ods. 2 vety druhej OSP, ktoré by spočívali v správaní navrhovateľky a v časti výroku o trovách konania vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci podľa § 212 ods. 2 OSP a § 214 ods. 2 písm. b) OSP bez nariadenia pojednávania a rešpektoval právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v jeho náleze z 12. decembra 2012, č. ÚS 463/2012-23. Návrhu navrhovateľky o náhrade trov odvolacieho konania preto vyhovel.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný hradiť trovy konania odporca.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 12. decembra 2012 č. ÚS 463/2012-23 vylúčil v danej veci pre vznik práva na náhradu trov konania použitie § 146 ods. 2 druhej vety OSP.

Podľa ustanovenia prvej vety § 146 ods. 2 OSP zavinenie stavu, že konanie muselo byť zastavené je možné posudzovať len z hľadiska procesného, nie z hľadiska hmotného práva.

V prejednávanej veci odporkyňa vzala odvolanie späť z dôvodu, že o príplatku k dôchodku navrhovateľky znova rozhodne, a to v súlade s právnym názorom vo veci samej v inom konaní, týkajúcom sa obdobnej veci (výšky dôchodkovej dávky) vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 9So/218/2008 z 28. októbra 2009 a rozsudkom, sp. zn. 4So/143/2008 z 20. augusta 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rešpektoval právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v náleze z 12. decembra 2012 č. I.ÚS 463/2012-23 a rozhodol, že k späťvzatiu odvolania odporkyne nedošlo z dôvodu na strane navrhovateľky.

Dispozitívnym úkonom navrhovateľky bol odvolací súd viazaný, preto muselo byť odvolacieho konanie zastavené podľa § 207 ods. 3 OSP.

Na základe uvedeného nálezu, ktorý odvolací súd rešpektuje, priznal navrhovateľke náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 142 ods. 2 druhej vety OSP s prihliadnutím na § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP.

Navrhovateľke vznikli v odvolanom konaní trovy za právne zastúpenie advokátom. Patrí jej preto náhrada za trovy právneho zastúpenia, ktorá pozostáva z dvoch úkonov právnej pomoci, poskytnutej advokátom v odvolacom konaní (vyjadrenie k odvolaniu odporkyne vo veci samej z 23. marca 2009 a z 27. decembra 2009) po 53,49 € za úkon a dvakrát z paušálnej náhrady hotových výdavkov po 6,95 €, spolu 120,88 € (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b/ a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), teda spolu 120,88 €.

Uvedenú náhradu je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Ľubomíra Müllera, advokáta v Prahe, Symfonická ul. č. 1496/9, Česká republika, vedený v Č., P., Č. v mene euro číslo X, IBAN: X, SWIFT (BIC):X, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. marca 2013

JUDr. Elena Zavadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová